

μαῖστορες νὰ τιμῶνται κατ' ἐξοχήν, καθ' ὅτι οὗτοι ἀναλαμβάνουσι τὰς φροντίδας τῶν μικροτέρων, ἐὰν δὲ κανεὶς φανῇ ἀπαθὴς εἰς τὴν προσταγὴν αὐτῶν νὰ διωχθῇ τοῦ ρουφετίου, ὥς ὀλέθριος καὶ ἐπιζήμιος. . . "Οταν ἔρχεται ὀλίγη πραγματεία καὶ ὑπάρχη ἀναμεταξύ μας ἀνταγωνισμός, τότε διὰ νὰ μὴ ζημιωθῇ κανεὶς διορίζομεν τὸν . . . τὸν . . . τὸν . . . τὸν . . . τὸν . . . καὶ τὸν . . . νὰ κάμνουν αὐτοὶ πρῶτον τὴν ἀγορὰν καὶ κατόπιν τὴν ἀδελφικὴν διανομὴν εἰς κάθε μέλος τοῦ ρουφετίου. Ἐὰν ἄλλος λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀγορὰν, θὰ εἶναι τέκνον τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀποσυνάγωγος τοῦ ρουφετίου. "Οταν ὑπάρχη πλούσιον τὸ πρᾶγμα, τότε ἔχει τὴν ἄδειαν κάθε ἓνας νὰ κάμῃ ἀγορὰν ὅπως ἡμπορεῖ, οὐχὶ ὅμως ἔξω τῆς πολιτείας νὰ ἐξέλθῃ καὶ νὰ καρτερέσῃ τὴν πραγματείαν, ἀλλὰ νὰ ξεφορτωθῇ πρῶτον αὕτη εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ ἀκολούθως νὰ λάβῃ χώραν ἢ ἀγορά. "Οταν ἐν μέλος τοῦ ρουφετίου ἔχῃ ἀνάγκην νὰ προσλάβῃ ὑπηρέτην καὶ βοηθόν, νὰ δηλώσῃ τοῦτο καὶ κατόπιν νὰ τὸν προσλάβῃ εἰς τὸ ἐργαστήριόν του. Τὰ μικρὰ καὶ ἀνήλικα παιδιά νὰ ὑπηρετήσουν τρία χρόνια, τὰ μεγαλύτερα δύο μόνον τοιαῦτα καὶ ὁ πρῶτος μισθὸς νὰ εἶναι δέκα γρόσια καὶ σὺν τῷ χρόνῳ νὰ γίνῃ ἡ σχετικὴ αὐξησης. Ἐὰν τύχῃ ἓνας ἀδελφὸς νὰ ἀδικῇται, νὰ ὑβρίζεται, νὰ ἀτιμάζεται, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀλλοῦ τὸ δίκιον, παρὰ μόνον νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς τὸ ρουφέτιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιβάλῃ τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν. . . Ἀπαγορεύεται ὁ συνεταιρισμὸς μὲ ἀλλόθρησκον καὶ τιμωρεῖται οὗτος μὲ ἀποβολὴν τοῦ ρουφετίου. . .

72 - 463α

1781. Διὰ νοταριακοῦ γράμματος ἐν Βολισσῷ Χίου διανέμεται ἡ κληρονομία πατρὸς καὶ υἱοῦ μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μάμμης τοῦ τέκνου, ἀφοῦ λάβῃ καὶ ἡ μήτηρ τοῦ τέκνου μικρὸν μερίδιον «διὰ τὸ γάλα»,
ἐν 160α, Α', σ. 239 - 240.

73 - 463β

1781. Διὰ νοταριακοῦ ἐμβατικίου παραχωρεῖται ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων ναοῦ τῆς περιοχῆς Χίου ἐλαιῶν εἰς ἐμφυτευτὴν ἐλαιολάδου βάρους δύο πιντῶν, τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους,
ἐν 160α, Α', σ. 250 - 251.